

at Statstilskuddene i væsentlig Grad bidrager til, at vi netop er inde i saadanne vanskelige Forhold.

Jeg vil i denne Forbindelse udtale, at det forekommer mig, at Arbejdernes Organisationer er alt for konservative. De har indført Forhold, som i Virkeligheden minder overordentlig meget om Lavstvangens Tid. Nu vil ærede socialdemokratiske Medlemmer maaske sige: Ja, han har altsaa den Anskuelse, at Organisationerne skal ødelægges. — Nej, paa ingen mulig Maade. Jeg har den Tro, at Arbejderorganisationerne er af stor Betydning, ogsaa for Samfundet i det hele, men de maa følge med Tiden, de maa indrette sig paa Ændringer, som passer til den Tid, de lever i. Mig forekommer det ikke at være meget passende, naar man i København mangler Haandværkere i Byggefagene, da fra Fagforeningernes Side at lukke af, og det er det, der er sket, saa vidt man kan se af Boligkommissionens Betænkning. Det forekommer mig, at man ikke alene for Bygningsfagernes Vedkommende, men ogsaa paa saa mange andre Maader fra Fagforeningernes Side vanskeliggør Prisnedgangen. Det sker jo saa ofte, at en Murersvend f. Eks. et eller andet Sted skal foretage noget Kalkningsarbejde, og saa kan det hælde, at der der skal flyttes et Bord, som er sømmet fast til Væggen. Men dette Arbejde maa Murersvenden ikke udføre, det skal der en Snedker eller en Tømrer til, og saa maa der altsaa ogsaa sendes Bud efter en saadan. Det er fuldkommen urimeligt. Jeg har staaet overfor et saadant Tilfælde, og jeg har hørt noget lignende fra mange andre Sider; men det medfører jo et ganske urimeligt Spild af Tid. For at vogte over, at de forskellige Fag ikke i al Almindelighed skal gribe over i hinanden, lader man ogsaa Regelen gælde i saadanne specielle Tilfælde. Dette synes jeg er i høj Grad uheldigt, og jeg kan ikke se rettere, end at Arbejderne bør medvirke til, at denne Ordning ophæves. Jeg skal nævne et andet Eksempel: vi har set omtalt i Bladene det Tilfælde, at en Mand, som rører i en Kalkballie, skal giftes, og saa maa ikke nogen anden røre i Kalkballien den Dag, han holder Bryllup, men hele Arbejdet staaer stille; og da han Dagen efter skal i Skoven, kan der heller ikke mures, fordi ikke nogen anden maa røre i den Kalkballie. Det forekommer mig, at Arbejderne gennem deres Organisationer maa kunne fri os for saadant Spild af Tid og Penge.

Nu taler man jo, forstaaeligt nok, fra Arbejdernes Side stærkt om, at vi maa faa

Hjulene i Gang, Arbejdet i Gang. Men man har ikke faaet noget andet Raad fra den Side, end at det skulde ske ved, at man skulde regulere Importen. Jeg tror ikke, det Raad er saa forfærdelig godt; jeg kunde tænke mig, at det, hvis det blev fulgt, i Virkeligheden slet ikke vilde hjælpe Arbejderne det allermindste, i hvert Fald foreløbig. Hvad er det, der i Virkeligheden foregaar i Øjeblikket? Det er sikkert dette, at Fabrikanterne for det første har indkøbt store Raavarelagre paa Tidspunkter i 1919 og 1920, da det var meget dyrt, og nu ligger inde med en Produktion, som de ikke kan komme af med, fordi det er for dyrt. Min Anskuelse her stemmer for øvrigt, saa vidt jeg kan se, med de Anskuelser, det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen fremsatte forleden. Disse Fabrikanter vil ikke tage det nødvendige Konjunkturtab, og hvis vi faar et Importforbud eller en Importregulering, vil dette i Virkeligheden kun bevirke, at de vil være i Stand til at unddrage sig Konjunkturabet. Men da Publikum er bestemt paa at afvente Prisfaldet og Købestrejken saaledes vil blive opretholdt, bliver der altsaa ingen Hjul sat i Gang, inden Fabrikanterne faar afhændet deres Varelagre. Arbejdet vil ikke komme i Gang, men Arbejderne vil sammen med det øvrige Publikum være med til at fri Fabrikanterne for det Konjunkturtab, de i Virkeligheden burde have, fordi de i sin Tid har haft en Konjunkturgevinst. Jeg tror, at denne Betragtning maade ikke kan afvises, og jeg er derfor enig med den nuværende Regering, naar den ikke har grebet til Importforbud og Importregulering, naar den har stillet sig paa det Standpunkt, at den ikke vil være med til Foranstaltninger, som kunde virke prisfordyrende, eller som vilde forhindre, at Prisfaldet kom.

Valuta-Dumpingen Syd fra er heller neppe af det Omfang, man vil give det Udseende af; men den Omstændighed, at Ententemagterne i sin Tid opretholdt Blokaden overfor Tyskland meget længere end overfor de neutrale Lande, har bevirket, at de tyske Fabrikanter blev i Stand til at købe deres Raavarer betydelig billigere end Fabrikanterne i de neutrale Lande, og derigennem er de maaske blevet fritaget for et Konjunkturtab. Jeg ser da saaledes paa Sagen, at skal vi komme i Gang igen, maa Arbejderne yde deres gode Medvirking dertil, bl. a. derved, at de gør deres Fagforeninger og deres Institutioner i det hele taget noget mere liberale og noget mindre konservative.